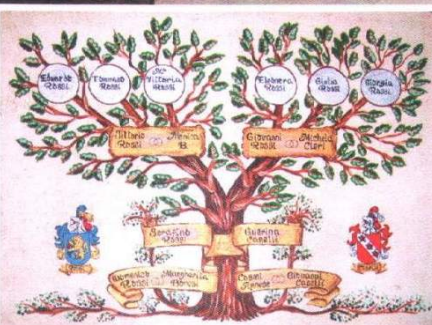

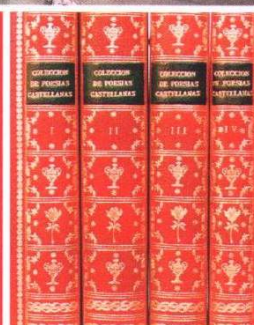
Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

ARTE Y OFICIO
Arriba, los taxidermistas Garoz. De izda. a dcha., caligrafía de Passalacqua, genealogía de Cordero y encuadernación de Beatriz Moreno.

ARISTOARTESANÍA

¿Cree que ya no se diseca un animal? ¿Ni que se encargan escudos de armas, invitaciones a mano o encuadernaciones artísticas? La aristocracia revitaliza los oficios más antiguos.

El rey Juan Carlos posee una biblioteca con cientos de encuadernaciones artesanales; como también un caserío en El Pardo repleto de piezas de taxidermia. Cientos de aristócratas siguen encargando sus árboles genealógicos y muchos son los que acuden a cursos del mejor calígrafo de España. ¿Quiénes son y dónde están? Lean. » **TAXIDERMIA.** Los **hermanos Garoz** prefieren llamarse “escultores taxidermistas”. Es la tercera generación de una familia que desde Los Yébenes, Toledo, realiza encargos para África, Asia y Oceanía. Considerados uno de las diez taxidermias más importantes del mundo, han sido los creadores de la famosa jirafa de **Roca**, y han trabajado para **Franco**, **Fraga**, **Emilio Botín** y el rey Juan Carlos, y cuentan con **Adolfo Suárez Illana**, **Espartaco** o **Juan Abelló** como sus mejores clientes. “Es un oficio que tiene más de arte que de artesanía y el que más se ha expandido”, asegura **Ramón Garoz**. garoz.com » **CALIGRAFÍA.** “Terminé uniéndolo al diseño gráfico y la caligrafía para llevarla al terreno del protocolo”. Y así, el argentino **José**

Maria Passalacqua, instalado en Madrid desde el año 2000, se ha ganado la confianza de la alta sociedad y de las marcas de lujo. **Marisa de Borbón**, los **March**, los **Entrecanales** y hasta el libro de firmas de la boda de **Eva** y **Cayetano** llevan su grafía (¡y son sus alumnos!). ¿Quiere conocerle? #calligrapening » **HERÁLDICA.** “Ordeno la matemática de la historia”. **Jaime Cordero** lleva casi 25 años realizando los escudos de armas y los árboles genealógicos a casi todos los nobles (y a algunos sin título) de España. “A veces me llegan los linajes —condados, marquesados— con menos historia”, nos confía desde su taller madrileño. arte-heraldica.com » **ENCUADERNACIÓN.** **Beatriz Moreno de Borbón**, una de las más prestigiosas encuadernadoras de España, asegura que “se ha perdido la encuadernación industrial, pero la artística se mantiene y prospera”. Entre sus trabajos, el libro de firmas del Palau de la Música o la restauración de las obras del Palacio Real. Por supuesto, su mejor cliente es el rey Juan Carlos, y el más insólito, el presidente **Putin**. encuadernacionbeatrizmoreno.es —A. P.

CARMEN SAGAYO/CORDON PRESS (TAXIDERMISTAS); CORTESÍA ARTESANOS (OTRAS IMÁGENES)

Nadal en família: de la sobretaula al teatre

Els teatres afinen la punteria per buscar grans públics, del Mag Lari a 'El Petit Príncep' passant per la carpa

NÚRIA TARRAGÓ
BARCELONA

"Quan pensava en l'espectacle, tenia una imatge: un avi i un nét que vénen al teatre i s'ho passen bé rient junts", explica Guillem Albà, el director de *Garbuix*, a l'Ateneu de 9 Barris. Aquesta és la filosofia que impregna tota la programació teatral, aquestes dates: es busquen grans públics (*ergo* familiars) i espectacles de solvència contrastada (d'aquí tanta reposició). La campanya de Nadal és la millor de l'any per a les empreses teatrals, una corba que la crisi encara ha accentuat: el gener passat va ser el millor mes de l'any, amb més de 320.000 espectadors (el 13% del total), i el va seguir el desembre, amb 280.000 espectadors (11%). Encertar-la, amb obres populars i susceptibles de ser regalades, és molt important.

Nadal ha començat aquest cap de setmana amb les representacions dels Pastorets. Fins al 30 de gener se'n faran més de 240 funcions al país, que mouran 6.600 persones entre bambolines i uns 60.000 espectadors. Enguany els de Folch i Torres celebren el seu centenari, i fins i tot el Liceu els dedica el Concert de Nadal, amb la cantata de Jordi Galceran i Albert Guinovart (27 de desembre). L'irreverent versió *Jisàs de Netzerit* de Pau Riba amb The Mortimers fa el salt al Poliorama el dia 23. La cartellera comercial ofereix una allau de propostes per compartir en família.

CIRC El *Garbuix* de Guillem Albà i Alberto Feliciate és la 20a edició del Circ d'Hivern de l'Ateneu de 9 Barris. Cinc artistes de circ experts en tècniques clàssiques com trapezi, acrobàcia, perxa xinesa, teles, corda i clown han unit els seus talents en una creació que té la base en la comèdia i que busca també moments poètics i espectaculars. Segons Albà, *Garbuix* no pretén "explicar una història", sinó una cosa encara més

diffícil: "Que sigui un joc, un *divertimento* per desconnectar el cervell". També un joc ple d'enigmes és *Cor-Roc*, la proposta d'Escarlata Circus a la sala Hiroshima per als dies 25, 26 i 27: circ, art i teatre d'objectes.

La companyia de circ EIA ha tornat a Barcelona (fins al 27 de desembre a la Sala Petita del TNC) per tancar la gira de *Capas*, un espectacle escènic i acrobàtic que ha sigut guardonat amb premis com el Ciutat de Barcelona (2012) i el Zirkolika (2011). *Capas* ha recorregut dotze països europeus en cinc anys i neix de la reflexió de dos conceptes: de les capes materials i físiques i les capes que fan referència a la personalitat humana i la societat. I també de "l'hospitalitat entesa com a forma d'art", diu l'artista Fabrizio Giannini. Acrobàcies, música en directe i dansa servits per cinc personatges humans... i un armari gegant.

El circ tradicional es podrà trobar a la carpa museu del Circ Raluy, com cada any instal·lat al Port Vell de Barcelona fins al 14 de febrer, on la família Raluy presentarà *Altius*, que compta amb tres números nous de barres, pallasso i malabars i equilibris. En gran format, al Palau Sant Jordi s'hi instal·larà el Cirque du Soleil amb *Varekai* (de l'1 al 10 de gener); i al Pavelló de Fontajau de Girona, el Gran Circ de Nadal del 25

Cinc artistes de circ juguen amb la manipulació a *Garbuix*, a l'Ateneu de 9 Barris. ESTUDI CARMEL

Novetat
Lluís Danés estrena 'Nàufrags' en un nou cicle al Mercat de les Flors

Clàssic
A Catalunya es faran 240 funcions dels Pastorets, amb 60.000 espectadors

01. *Nàufrags*, de Lluís Danés, al Mercat de les Flors. 02. *El Petit Príncep*, una reposició cantada. 03. El Mag Lari muta en cinc personatges a *Ozom*. DAVID RUANO

al 28 de desembre. Serà una producció exclusiva, amb la màgia com a fil conductor, en què intervindran 46 artistes de 12 països, com ara el mag de Las Vegas Jidinis Magic, l'il·lusionista Raúl Alegria, els experts en *quick-change* Duo Kybalion i l'amazona Gaby Dew.

MÀGIA Un dels *hits* de Nadal serà precisament un mag, Josep Maria Lari, que aprofita les dates per estrenar el xou *Ozom*, al Teatre Condal fins al 31 de gener. És un espectacle en format cabaret on Lari es desdobra en cinc personalitats per retre homenatge a grans mags de la història. "Sempre havia fet espectacles unipersonals a partir del format de números enllaçats amb humor", explica, però com que crear personatges se li dona bé, ha ideat un espectacle per poder explotar la seva faceta interpretativa. Promet números de totes les mides però, per primera vegada, cap joc de cartes. El Mag Lari també participa en el tradicional concert de Sant Esteve del Palau de la Música que reuneix els Cors de l'Orfeo i que enguany es ti-

tula *La màgia del Nadal*. Més propostes màgiques i familiars: al Teatre Museu - El Rei de la Màgia (*El vaixell pirata*, de la Capsa Màgica) i al Teatre Raval (amb obres com *Màgia Júnior*).

TITELLES I OBJECTES Una de les noves apostes nadalenques més interessants és el cicle *Oh! Poètiques de la il·lusió*. Del 27 de desembre al 10 de gener, el Mercat de les Flors obre la porta a muntatges interdisciplinaris, poètics, que juguen amb el moviment, l'objecte, la música, la paraula. Estrenes com *Nàufrags*, un espectacle visual amb titelles i música, de Lluís Danés, no es poden considerar familiars, però sí per a un públic ampli. En clau més convencional, també hi ha lloc per a les ombres i els titelles al Teatre Tantarantana. A *l'ombra del pessebre* és un espectacle que escenifica les figures del pessebre de les quals parla Joan Alavedra en el seu *Poema del pessebre*. La titellera Mercè Framis està acompanyada de música i nades de Catalunya i Veneçuela cantades per Sarina Guerra.

Altres sales posen el focus en gèneres aliens a la seva cartellera habitual. Per exemple, el Teatre Gaudí acull l'espectacle de dansa en clau moderna *El Trencanous*, a càrrec de la Som-hi Dansa.

TEATRE MUSICAL Aquesta és una categoria per al tret segur. Començant per *El Petit Príncep*, que la sala Barts torna a acollir aquest Nadal després de l'èxit de públic i crítica de any passat (a més de tres premis Butaca). El muntatge escènic i musical és obra d'Àngel Llàcer i Manu Guix, i combina música, actors, personatges virtuals en 3D i una escenografia sorprenent. Però també és una història plena de sensibilitat. Segons Llàcer, han "aconseguit fer d'un llibre molt reflexiu un espectacle absolutament emotiu".

El nou Eixample Teatre recupera *Lo tuyo y lo mío*, una comèdia amb excusa romàntica però un repertori musical (peces de Rocio Jurado, Mecano, Shakira i Fangoria) per a generacions diverses. En clau més infantil, pel Teatre Apolo hi passa, fins al 23 de desembre, la gira del

musical *Peppa Pig Big Splash*, un muntatge de titelles per a canalla de 2 a 6 anys. El Teatre Poliorama acull la versió catalana de *Somriures i llàgrimes* fins al 3 de gener: el musical de l'aspirant a monja segueix cantant *Do-re-mi* des que es va estrenar a Broadway el 1959. També hi haurà música al Goya fins al 10 de gener, amb *El gran llibre màgic*, que explica les aventures de dos xarlatans del segle XIX que inicien una missió per resoldre el misteri del llibre que canvia el final dels contes clàssics. L'escenografia, un llibre amb vida pròpia, és clau en aquesta obra d'Albert Gràcia i David Àvila.

Opera Divertimento presenta *El pequeño Pinocho* al Teatre Condal fins al 31 de desembre, una representació del conte tradicional en versió lírica. Més musicals inspirats en obres literàries: *El llibre de la selva* i *Oliver Twist* al Teatreneu i *Patufet, el musical*, al Coliseum. No hi ha sala que no s'apunti als horaris infantils. Fins i tot cinemes com el Texas, que fins al 5 de gener oferirà pel·lícules doblades en català i per 3 euros, a les 12 h i les 16 h. —

El juzgado no puede tasar las sedes de CDC embargadas

GERMÁN GONZÁLEZ BARCELONA

El Juzgado de Instrucción número 30 de Barcelona tiene dificultad para conseguir la tasación de las 15 sedes –distribuidas en 23 fincas urbanas– que Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) puso a su disposición como garantía de su responsabilidad civil por el caso *Palau*.

Un informe de la Delegación en Cataluña de la Agencia Tributaria rechaza la petición del juez José Julián García de Eulate para que los peritos de Hacienda realicen una tasación de las fincas ofrecidas por Convergència «como garantía de prestación de fianza». CDC ya había aportado una valoración económica de estas sedes, calculada por una sociedad de tasación, y ascendía a unos 3,6 millones de euros.

En abril, CDC informó al juzgado de que iba a vender la sede depositada originalmente como garantía de su responsabilidad civil. Para ello, entregó como nuevo aval otras 15 sedes, algunas distribuidas en más de una finca. El juez ordenó el embargo de ellas, aunque no elevó a 6,6 millones de euros la responsabilidad civil a título lucrativo del partido por este proceso, como pedía la Fiscalía. El Ministerio Fiscal considera que la formación de Artur Mas se benefició presuntamente de esta cantidad por el supuesto cobro de comisiones por adjudicación de obra pública de una constructora a través de donaciones al Palau de la Música.

La negativa de la delegación catalana de Hacienda a realizar la tasación se argumenta en que el juzgado no ha pedido ayuda en «aspectos tributarios», sino en tema de tasación, y que el gabinete técnico de este organismo no tiene competencias exclusivas para realizar esta tarea sino que es «una mera actividad auxiliar».

Además, el delegado especial de la Agencia Tributaria en Cataluña recuerda que «como consecuencia de la carga de trabajo» y de la «insuficiencia de medios para atender adecuadamente la creciente demanda de solicitudes de valoración», Hacienda contrata asistencia técnica externa. De esta forma se acredita «sobradamente la insuficiencia de medios, no ya para acometer labores de auxilio a otras administraciones, sino para llevar a buen fin las propias». Por esta razón, el juez ha vuelto a reiterar la misma petición de tasación de las fincas de CDC embargadas a la Agencia Estatal de la Administración Tributaria en Madrid.

El juez del 'caso Palau' no puede tasar las sedes de CDC embargadas

Insta a la Agencia Tributaria en Madrid a que cuantifique el valor de las 23 fincas del partido

GERMÁN GONZÁLEZ BARCELONA

El Juzgado de Instrucción número 30 de Barcelona tiene dificultad para conseguir una tasación de las 15 sedes, distribuidas en 23 fincas urbanas, que Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) puso a su disposición tras apalabrar la venta del local principal del partido en Barcelona que inicialmente era la garantía de su responsabilidad civil por el caso Palau. Un informe de la Delegación en Cataluña de la Agencia Tributaria rechaza la petición del juez José Julián García de Eulate para que los peritos de Hacienda realicen una tasación de las fincas ofrecidas por el partido «como garantía de prestación de fianza». CDC ya había aportado una valoración económica de estas sedes realizada por una sociedad de tasación que ascendía a unos 3,6 millones de euros.

En abril pasado, CDC informó al juzgado que se disponía vender la sede depositada como garantía de su responsabilidad civil por lo que entregó como aval 15 sedes, algunas distribuidas en más de una finca. El juez ordenó su embargo aunque no elevó a 6,6 millones de euros la responsabilidad civil a título lucrativo del partido por este proceso como pedía la Fiscalía, ya que considera que la formación de Artur Mas se benefició presuntamente de esta cantidad por el presunto cobro de comisiones por adjudicación de obra pública de una constructora a través de donaciones al Palau de la Música.

La negativa de la delegación catalana de Hacienda se argumenta en

La sede principal de CDC en Barcelona ha sido registrada en dos ocasiones durante este año. TONI GARRIGA / EFE

que el juzgado no ha pedido ayuda en «aspectos tributarios» sino en tema de tasación y que el gabinete técnico del organismo no tiene competencias exclusivas para realizar esta

tarea sino que es «una mera actividad auxiliar». El delegado especial de la Agencia Tributaria en Cataluña recuerda que «como consecuencia de la carga de trabajo» y de la «insu-

ficiencia de medios para atender adecuadamente la creciente demanda de solicitudes de valoración», Hacienda contrata asistencia técnica externa. De esta forma se acredita «so-

bradamente la insuficiencia de medios, no ya para acometer labores de auxilio a otras administraciones, sino para llevar a buen fin las propias». Por esta razón, el juez ha reiterado la misma petición de tasación de las fincas de CDC embargadas a la Agencia Estatal de la Administración Tributaria en Madrid.

Por otro lado, se han producido algunos problemas con estas sedes embargadas ya que el juzgado detectó que los registradores de la propiedad habían denegado algún embargo preventivo ya que constaba como propietaria otra persona u empresa

La delegación de Hacienda en Cataluña rechazó la petición judicial

El partido acreditó que era propietario de los locales de Tortosa y Amposta

diferente a CDC. Desde la formación se aseguró que se desconocía esta situación antes de la notificación judicial y que entonces se comprobó que en algunos registros de la propiedad constaba todavía el nombre de los anteriores titulares de esas fincas ya que no se había realizado debidamente el cambio de propietario.

En esta situación están las sedes de Amposta y de Tortosa. El letrado de CDC, Javier Melero, presentó hace un mes en el juzgado documentación en la que acredita que el partido era propietario de la finca de Tortosa desde el año 2000 y de la de Amposta desde el 2008 y que se habían iniciado los trámites para inscribirlas correctamente.

Palau de la Música

Joan Oller

Director de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana

En resposta a la carta de Luis Sabatés *Palau de la Música: Aforament sobre-explotat*, m'agradaria precisar que en el nostre sistema de compra, ja sigui a través de la web o directament a la taquilla, sempre es veu quin seient s'està comprant. En el cas que l'escenari s'hagi ampliat, a l'adquirir la tercera fila es pot veure que l'entrada estarà situada just al davant de l'escenari. A més a més, el sistema ofereix dues fotos que recreen la visió des de la butaca escollida i en aquest cas s'especifica que la visibilitat és reduïda. No posar a la venda aquestes entrades significaria impedir a altres persones que, assabentades d'aquestes característiques, vulguin accedir a aquesta localització. Respecte a la seguretat, l'espai entre l'escenari ampliat i la primera fila respecta la normativa que s'aplica a totes les files de la sala. Sobre la possibilitat d'enfonsament de la part ampliada de l'escenari, no es preveu aquest risc, ja que se segueixen les mesures de seguretat escaients.

▶ 22 Diciembre, 2015

El cantautor tanca una etapa amb dos concerts

JULIÁN GARCÍA
BARCELONA

Joan Dausà (Sant Feliu de Llobregat, 1978) tanca etapa. Després de quatre productius anys en què ha publicat dos discos, ha ofert a prop de 150 actuacions i ha compost les cançons de dues bandes sonores, el cantautor català completa cicle amb *La festa final*, un doble concert amb aires d'epíleg, potser de comiat, diumenge que ve, al Palau de la Música, i dilluns, dins del Banc Sabadell Festival MíHenni.

—El doble concert es denomina *La festa final*. ¿Final de què?

—Final d'etapa, no només de gira. És una sensació que tinc des de fa mesos. Han sigut quatre anys molt intensos en un món que desconeixia i necessito celebrar-ho. A vegades ens passen coses en la vida que no sabem disfrutar-les... També vull donar gràcies a tota la gent que ho ha fet possible. I, per descomptat, vull descansar.

—¿Se sent cansat?

—Cansament... No l'hi sabria dir. És més aviat una sensació que aquesta manera de treballar arriba fins aquí, que alguna cosa ha de canviar. De la mateixa manera que fa quatre anys vaig tenir l'impuls de fer música escoltant el meu cos, ara m'escolto i sento que el que necessito és parar. Tenia la sensació que tot el que feia era molt previsible, i això que sóc molt de jugar, de provar coses alternatives, com el que vaig fer amb Antonio Díaz al Liceu o les bandes sonores de *Barcelona*, nit d'estiu i *Barcelona*, nit d'hivern...

Joan Dausà

«Sento que ara necessito parar»

—¿Què farà a partir d'ara?

—Estic obert a totes les coses que puguin sorgir, però no ho tinc ni decidit ni pensat. Deixarem un espai en blanc perquè la vida proposi. No sé si d'aquí a un any i mig tornaré a fer el mateix, o si seguiré cantant.

—¿No espanti els seus fans!

—iSegurament sí que seguiré cantant! Però és una cosa que he de sentir. Sempre s'ha de pujar als trens que passen i, si alguna cosa no et convenç, baixar a la primera estació. Això és el que vull fer ara: sortir de la meua zona de control i deixar que la vida em torni a sorprendre.

—¿Quin balanç personal fa d'aquests quatre anys?

—Molt positiu. Ha sigut sorprenent. Feia anys que estava fent mil històries, locutor, actor, presentador, i va ser una cosa molt especial connectar amb la música, amb les meves emocions personals, amb les emocions de la gent...

—Té una habilitat especial per connectar emocionalment amb el públic. ¿Quin és el secret perquè una persona faci seva una cançó?

—Compondre i cantar des de la veritat emocional. Quan feia teatre, [el director argentí] Javier Daulte ens deia: «Per molt extravagant que sigui el que estigues dient, si sou sincers emocionalment l'espectador s'ho creurà i connectarà amb vosaltres». En les cançons passa una mica això. No és que parli sempre de mi, però parlo de la veritat. Em sorprèn molt que les meves cançons hagin pogut connectar amb gent tan diferent, fins i tot gent que va al Primavera Sound.

—Les seves cançons, generalment, destil·len un perfum melancòlic i afligit. ¿Un segell?

—Al principi intentava obligar-me a no ser monotema. Però té raó, és una característica que em defineix: la marca Joan Dausà, el cantautor de les cançons tristes. Potser és perquè parlo de la tristesa, el desamor o la mort m'ha servit per connectar amb mi mateix. Sempre em pregunto quines 10 cançons m'emportaria a una illa deserta. Vuit serien nostàlgiques. Però no fem un drama: tothom qui ve als meus concerts sap que parlem molt de la tristesa, però sense tristesa. Si parlo de la tristesa i la mort no és perquè estigui deprimat o trist, sinó perquè sóc feliç per estar viu.

—Li volia preguntar, precisament, per la naturalitat amb què tracta el tema de la mort a les seves cançons.

—Quan era petit, als 20 dies, va morir la meua mare. Després he tingut una segona mare. La mort ha format

RICARD FADRIQUE

part de la meua vida des de sempre.
I estic preparat per morir en qualse-
vol moment.

**—Tinc entès que el seu avi era poeta.
¿Ha pensat a musicar algun dels seus
poemes?**

—Narcís Dausà i Dausà. No és conegut
pel gran públic ni pel mitjà. El que
passa és que els seus poemes eren
molt tècnics, molt de diccionari, i
crec que lliguen poc amb la manera
en què he treballat la música fins ara.
Però tinc els llibrets guardats amb un
llaç i potser algun dia... És bonic pen-
sar que el teu avi escrivia i que per la
sang corren una mica les ganes d'ex-
plicar coses a través de les paraules.

**— A part de l'èxit dels seus dos dis-
cos, és conegut per fer les cançons**

«Vull que la vida em
torni a sorprendre.
No sé si d'aquí
un any i mig
tornaré a fer
el mateix»

«Tothom qui ve
als meus concerts
sap que parlem
molt de la tristesa,
però sense
tristesa»

**de Barcelona, nit d'estiu i Barcelona,
nit d'hivern. ¿Quant els deu a aques-
tes pel·lícules, i viceversa?**

—Són dos projectes que han demos-
trat que un i un poden ser tres. La pel-
li hauria pogut funcionar sola i jo se-
guir fent el meu camí amb la música,
però es va crear una simbiosi que ens
va alimentar tots dos a parts iguals.

**—Senyor Dausà, imagini's que hi ha a
Barcelona, el mateix dia i a la mateixa
hora, un concert d'Eels i un altre de Si-
gur Rós. ¿A quin aniria?**

—Ostres... (silenci, llarg silenci). Pel
meu caràcter, lluitaria fins a l'últim
minut per veure'n mig i mig. Mi-
ra que sóc tonto. Perquè és una refle-
xíó que em faig sempre a mi mateix.
¿Joan, pots acostumar-te a viure una
cosa, renunciar a l'altra i disfrutar-la?
Però, bé, si em fessin escollir, crec
que aniria al con-
cert d'Eels... ≡

Vegeu l'acústic d'Andrea,
ya nada puede ser a
través del móvil o
a e-periodico.cat

EL LECTOR EXPOSA

Palau de la Música

Hace unos días asistí con mi nieta al concierto de *Carmena Burana* en el Palau de la Música Catalana. Como consecuencia de la ampliación provisional del escenario para conseguir una mayor capacidad de espacio por el número de músicos participantes, las filas primera y segunda de la platea estaban bajo el escenario. Por lo cual la fila tercera pasaba a ser el primer espacio de butacas frente al escenario. Los espectadores que estábamos en las dos primeras filas tuvimos una visión magnífica de los zapatos y bajos de los asientos de los violinistas situados en la primera línea de músicos, pues estaban a 20 centímetros de nuestras caras. El resto del escenario era imposible verlo. Prefiero pensar que es por una negligencia en la gestión artística y organizativa de un lugar tan emblemático que por los intereses económicos en la recaudación y conseguir así 2.000 euros más aproximadamente.

Además, no existía ningún espacio de seguridad entre el escenario y la primera fila de butacas para acceder a las salidas de emergencia. Tampoco ningún espacio de seguridad entre el escenario provisional soportado sobre unos caballetes metálicos y la primera fila de butacas en caso de hundimiento del escenario.

LUIS SABATÉS CALZADA
Barcelona

LA RESPOSTA

Localitats numerades

Ens plau informar-lo que en el nostre sistema de compra, ja sigui a través del web o a les taquilles, sempre es veu quin seient s'està comprant. En el cas que l'escenari s'hagi ampliat, en adquirir la fila 3 es veu que la seva entrada estarà situada just davant de l'escenari. A més, el sistema ofereix dues fotos que recreen com es veurà l'escenari des de la butaca escollida, i en aquest cas s'especifica que la visibilitat és reduïda. Com en qualsevol auditori del món, la visibilitat és diferent per a cada localització i cada client pot triar els seients que prefereixi. No posar a la venda aquestes entrades significaria impedir a altres persones que, assabentades d'aquestes característiques, vulguin accedir a aquesta localització més propera.

Pel que fa a la seguretat, l'espai entre l'escenari ampliat i la primera fila té els mateixos espai i normativa que s'apliquen a totes les files de la sala. No és un espai d'evacuació. L'evacuació de les files té lloc cap al passadís central i els laterals corresponents. Sobre la possibilitat d'enfonsament de la part ampliada de l'escenari, no es preveu aquest risc, ja que se segueixen les mesures de seguretat escaients.

JOAN OLLER
Director general de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana

► 21 Diciembre, 2015

LA VANGUARDIA

LA CONTRA

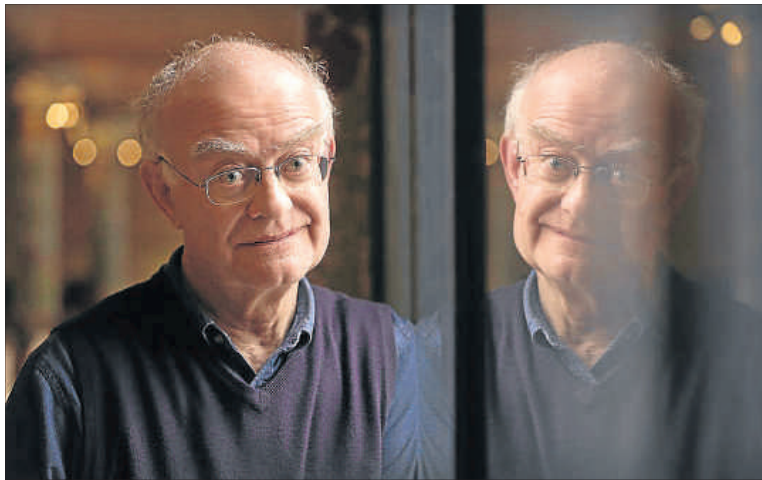
John Rutter, director i compositor de música coral

VÍCTOR-M. AMELA IMA SANCHÍS LLUÍS AMIGUET

Tinc 70 anys i em sento de 27. De Londres, visc a la ciutat universitària de Cambridge. La meva dona és violista. Tenim dos fills, un va morir. Sóc un liberal idealista, la meva simpatia està amb el feble. La música ajunta la gent i la política la separa. Sense espiritualitat seríem cossos sense ànima. Sóc anglicà

“Si vols fer riure Déu, explica-li els teus plans”

JORDI PLAY

La música és un valor essencial de la comunitat, i quan dic essencial ho dic amb tot el pes de la paraula.

Sí, de comunitats humanes, d'ocells, de grills...

La música crea harmonia. Hi ha un component de misteri com hi és en la religió. Per a molts músics és una forma de pregària.

En la religió anglicana es canta.

Jo el que li dic a la gent és que sigui humil: l'home no ho és tot. Creu que alguns teòrics s'enfadarien amb mi per dir això?

Jo no m'enfalaria.

Jo no vull que es perdi la religió, però tampoc no vull que oprimeixi. I tot això que li explico és present en la meua música.

Mister Christmas creu en Jesucrist?

Ha, ha, ha... M'encanta el Nadal; en aquesta època quan era petit assajàvem intensament al cor i recordo que en la representació jo volia fer de Sant Josep, però no vaig passar mai de ser l'hostaler que els va rebutjar.

No sé com consolar-lo.

Em consola que en aquestes dates, per uns quants dies, no sentim parlar dels polítics i tinguem l'oportunitat de veure com podria ser el món quan ens concentrem en la família (en un

temps en què les famílies tendeixen a trencar-se) i a agrair l'amistat. El Nadal simbolitza l'oportunitat de tornar a començar. Després tot torna a ser com abans.

Creu que el relat del naixement és històric?

Sí, per molt que certs passatges de l'Evangeli semblin un conte. La seva història ens parla de gent ordinària i oprimida que obre la porta als miracles. De tota manera, l'important no és tant si és una història veritable, sinó si és inspiradora.

Com la música.

Exacte, l'important d'una simfonia de Beethoven és que ens inspira. No importa d'on ve sinó on ens porta.

Recorda algun Nadal especial?

Tenia dotze anys i em van donar el paper principal en una òpera infantil. Va ser l'última obra en la qual vaig tenir veu de soprano, en sis mesos la vaig perdre. Va ser el meu últim moment de glòria.

Quines coses essencials ha comprès?

Clixés, ha, ha, ha..., però els subscric. Un de fonamental: Obtens de la vida el que dones.

També hi ha regals inesperats...

Has d'intentar deixar una cosa positiva darrere teu, és molt trist veure gent amb talent que ha

Harmonia

És el compositor de música coral viu més interpretat del món, insisteix a assenyalar que quan cantem junts estem en harmonia. Li agrada compondre nades i en té una producció enorme. Cada any protagonitza i dirigeix a Londres concerts nadalencs que són molt populars, la qual cosa no li impedeix fer-se amb l'aristocràcia, és d'aquells personatges que tothom estima. Va compondre per encàrrec el tema *This is the day*, que es va interpretar al casament del príncep Guillem i Caterina, i la seva música sona en celebracions de la corona. Va celebrar el seu aniversari dirigint els cors de l'Orfeó Català interpretant les seves obres al Palau de la Música, i la seva música tornarà a interpretar-s'hi en el Concert de Sant Esteve.

estat vençuda per la mandra. No s'obté res sense molt d'esforç i molta feina, i això és especialment cert en la música.

I quin és el premi?

Intenta deixar un món millor del que vas trobar.

Això és pretendre molt.

En l'intent hi ha el premi. A mi el que em funciona és triar una cosa negativa i intentar canviar-la, un objectiu de la meua vida. Si vols canviar el món comença pel més pròxim. Li explicaré les coses que lamento de la meua vida.

Endavant.

M'hauria encantat passar més temps amb els meus fills i m'atreveixo a aconsellar als joves que abans de tenir fills s'assegurin que poden passar temps amb ells.

A vostè se li va morir un fill.

En Christopher va morir als 19 anys d'un accident. Tenia tota la vida per davant. Va passar fa catorze anys, encara que sovint sembla que va ser ahir. La ferida no s'acaba de tancar mai, però pots viure amb això. Una experiència així et dona una perspectiva diferent sobre el món.

Quina perspectiva?

Al Regne Unit hi ha moltíssims memorials de guerra i cementiris plens de làpides que recorden joves com en Christopher. No m'havia adonat mai que eren allà fins que ell va morir, llavors vaig prendre consciència que cada nom escrit en aquests memorials era el d'algú que va ser estimat com el nostre fill.

Vostè va escriure una obra de gran format dedicada al seu fill, *Mass of the children*.

Dos anys després de la seva mort. No volia escriure un rèquiem. Vaig voler mostrar un món lluminós en el qual apareixien elements que eren especials per al meu fill. Vaig fer servir els himnes que cantaven al matí i a la nit a la seva escola. Un obre l'obra i l'altre la tanca. Dos records feliços.

Què ha buscat vostè a la vida?

Subscriu aquesta frase que diu: "Si vols fer riure Déu, explica-li els teus plans". Som jugadors de la vida, ens toquen unes cartes determinades amb les quals hem de jugar, jo sóc conscient que entre elles hi havia certs dons musicals, intel·lectuals, socials, i amb tot plegat he intentat fer-ho el millor que he sabut.

La seva música sona en celebracions de la corona britànica...

Sí, però no és elitista. Intento arribar a un gran públic, gent que tingui la música al cor encara que no tingui una educació musical, però això no vol dir ser menys exigent o més fàcil o senzill.

Senzill és tot el que és veritablement gran.

He intentat portar l'accessibilitat del pop, que té un gran públic, sobretot entre els joves, a la música clàssica. Però jo sóc un compositor de clàssica, i sempre s'ha de ser sincer, això és indispensable, és el punt de partida: compondre allò en què un creu.

Ha viscut algun miracle?

Ha, ha, ha, la música és el meu miracle diari.

IMA SANCHÍS